

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4727/2022
24.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник Милоје Томић, адвокат из ..., против туженог ПД ЕМКА "Feinguss" d.o.o. из Мионице, чији је пуномоћник Душан Матковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2451/22 од 16.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 24.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2451/22 од 16.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2451/22 од 16.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици П1 6/2021 од 30.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћених зарада у периоду од децембра 2018.године до октобра 2019.године исплати укупно 260.120,77 динара, са законском затезном каматом од доспелости до исплате, како је изреком наведено. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу уплати разлику на име пореза и доприноса у укупном износу од 173.504,68 динара, са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати 69.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2451/22 од 16.08.2022. године одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20, 10/23-други закон), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, Врховни суд је нашао да нема услова да се дозволи одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Према разлозима побијане другостепене пресуде, одбијен је тужбени захтев тужиоца јер је тужени исплатио основну зараду тужиоцу на основу елемената утврђених Колективним уговором послодавца и уговором о раду, поштујући одредбе чланова 111.-113. Закона о раду, и то у износима, за цео утужени период, који нису нижи од минималне зараде.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана другостепена пресуда, Врховни суд је закључио да нема основа да се дозволи одлучивање о посебној ревизији тужиоца о наведеном правном питању. Послодавац је дужан запосленом исплати уговорену зараду, у складу са Колективним уговором послодавца и закљученим уговором о раду, а која не може бити нижа од минималне зараде, како је побијаном пресудом одлучено. Због тога не постоји потреба за уједначавањем судске праксе о овом питању, нити за новим тумачењем права, а не постоји ни потреба за разматрањем питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Поред наведеног, нису испуњени ни други услови које одредба члана 404. став 1. ЗПП предвиђа као предуслов за дозвољеност одлучивања о посебној ревизији.

Из наведених разлога, Врховни суд одлучио је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиоца, у складу са одредбом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд утврдио је да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 01.04.2021. године, а вредност предмета спора је 260.120,77 динара. Имајући у виду да се ради о спору у коме побијана вредност

предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је ревизија тужиоца недозвољена.

У складу са изнетим Врховни суд одбацио је ревизију тужиоца као недозвољену, као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**